

"MATELOT"

Supliment al Revistei "România Maritimă și Fluvială. Magazin"
Periodic al LIGII NAVALE ROMÂNE

Nr. 11 / 15 NOIEMBRIE 2008

Se distribuie gratuit

Colegiul de redacție al acestui număr:
Florin Gusman, Nicu Stănciulescu, Cristian Cazacu,
Mihai Lucian Căciuleanu, Ilarion Barbu

ZIUA MARINEI ROMÂNE – 2008 – 106 ANI

În fiecare an, la 15 august, odată cu sărbătorirea Sfintei Fecioare Maria, sărbătorim și pe cei ale căror destine se împletesc cu întinderile fără odihnă ale apelor. Manifestările prilejuite de această sărbătoare au început la data de 7 august la Palatul Militar Național din capitală, care a fost împodobit de sărbătoare, cu benere și pavilioane ale codului internațional de semnale.

Un chioșc alb – albastru găzduia „Expoziția de carte cu tematică marină”. Muzica militară a forțelor navale dirijată de Mr.dr. Cornel Ignat a prezentat un concert în aer liber, la care și-au dat concursul formații de majorete și de dansuri populare. În holul sălii de spectacole, Academia Navală „Mircea Cel Bătrân” a prezentat un stand de carte și de publicații marinărești. Fiecare participant la activitate a primit o mapă cu reviste, prospecte, CD – uri și alte materiale. În sala de spectacole erau prezenți atașați străini ai apărării, militari, navali și aero; amirali, comandori, ofițeri, maiștri militari și cadeți din marină; generali și ofițeri din celelalte categorii de forțe; cadre militare în rezervă și în retragere, veterani de război marinari, membrii LNR din structurile sale -cele trei careuri : al marinarilor, al tineretului și al doamnelor; reprezentanți mass – media, un numeros public.

Programul activităților a început prin intonarea Imnului național, după care, șeful SMFN , dl. Contraamiral de flotilă Dorin Dănilă a rostit cuvântul de deschidere a simpozionului „106 ani de la prima sărbătorire a Zilei Marinei Române ” care a avut loc la Constanța în anul 1902, organizator fiind Primarul Cristea Georgescu.

Dl. Contraamiral de flotilă Gheorghe Petria, locțiitorul șefului SMFN, a dat citire mesajului Ministrului Apărării.

Dl. Contraamiral dr. Victor Barbu, șef de Direcție la Statul Major General, a citit mesajul de salut al șefului SMG, dl. Amiral prof. univ. dr. Gheorghe Marin. Comandorul în retragere Ioan Dănuț Toader a prezentat mesajul L.N.R., care în acest an, a împlinit 80 de ani de existență.

Pe fundalul proiecției unor imagini color cu tema:

- „Repere istorice – Ziua Marinei la Români” , s-a anunțat primirea și a altor mesaje de salut de la SMFT, SMFN, ARPIA, alte structuri asociative.

A urmat expunerea Cam. Fl. Dorin Dănilă „Forțele Navale Române – factor de promovare a intereselor maritime ale României în contextul geostrategic actual“.

Dl. Contraamiral de flotilă Gheorghe Petria a informat adunarea despre „Realități și perspective ale Forțelor Navale în domeniul cooperării internaționale“.

Dl. Contraamiral de flotilă Dan Popescu a vorbit despre „Progrese actuale și de perspectivă ale dotării Forțelor Navale cu nave și tehnici de luptă“.

Dl. Contraamiral de flotilă Nicolae Vâlsan a trecut în revistă „Repere istorice ale Zilei Marinei Române”.

În sala de festivități, în sunet de siflee și-a făcut apariția Garda cu drapel, comandată de tânărul Lt. cdor. Adrian Sbarcea de la SMFN. Acesta a dat citire ordinelor de zi ale șefului SMFN, iar domnia sa a înmănat zece Embleme de Onoare ale Forțelor Navale unor cadre din SMFN și alte structuri. Trei embleme au fost acordate membrilor LNR : Comandorii (r) Florea Ionescu și Dănuț Toader, precum și Ing. naval Ilarion Barbu. Două embleme au primit veteranii marinari : cdor. (r) Mihai Chiriță (93 ani) și Cristea Georgescu.

În pauză, s-a vernisat cea de-a X-a expoziție concurs de pictură și sculptură cu tematică marină „Dimitrie Știubei“. Comisarul expoziției : Ing. naval Silviu Morariu. Vorbitor : Criticul de artă dr. Ilie Roșianu.

A urmat un program artistic susținut de :

- grupul SONAR al Cercului Militar Constanța;
- ansamblul artistic DOINA al armatei (soliști vocali, soliști de muzică populară și taraf instrumental);
- muzica militară a Forțelor Navale, condusă de Mr. dr. Cornel Ignat, precum și : școala de arte și coregrafie din Cernavodă; ansamblul de aromâni din Mihail Kogălniceanu și ansamblul artistic IZVOR din Bulgaria. Artiștii au primit buchete de flori din partea publicului și organizatorilor.

Menționăm prestația plină de har a moderatorului activității, nimeni altul decât șeful Cercului militar din Constanța, dl. M.M.P. Aurel Lăzăroiu. Sala de spectacole era împodobită cu numeroase simboluri marinărești care au creat o bună dispoziție, amplificată de cocktailul oferit participanților de către SMFN în sălile bizantină și gotică.

Ing. naval Ilarion Barbu

Limba română, încotro?

Observ, cu tristețe, de câțva timp încotro, că limba pe care o vorbim a început să-și piardă din frumusețe, devenind pe măsura trecerii timpului tot mai săracă în cuvinte.

Auzi fără să vrei la televizor, pe străzi, în piețe, în metrou și în alte locuri publice, diverse persoane conversând între ele. În dialogul pe care-l poartă utilizează foarte multe cuvinte străine, în mare parte de origine englezească, cum ar fi: *display; p.c.; printer; delete; spot; flat; toaster; cool; full; spray; feeling; after shave; show; business; shopping; trend; shop*, în locul cuvintelor românești.

Astfel, auzi comentarii de tipul: *"Ieri, văzând un show, pe un TV cu ecran flat, am încercat să-mi fac un sandwich, dar toasterul se delese"*, sau *"Dimineață, după ce m-am ras, am încercat să-mi dau cu spray-ul after shave dar acesta se terminase, deci iată un motiv să mergem la shopping"*.

Acesta este doar un aspect al decadenței, cel de al doilea este nepriceperea în a pronunța aceste cuvinte. Situația este creată involuntar de români? Sau poate voluntar de alții? Să fie asta perioada de tranziție pentru implementarea limbii Europene ?!

Dacă apelez la memoria dumneavoastră, cred că puteți să vă reamintiți câteva filme cu desene animate care îl aveau ca erou principal pe Speedy Gonzales, unde aspectul prezentat mai sus era parodiat cu mult talent de autor, ajutat de realizator. Cei doi au pus în graiul răzoiului engleza spaniolită (sau spaniola englezită), dar acest artificiu în filmele respective a dat bine spre deosebire de limba română, care, presărată din ce în ce mai mult cu expresii englezești, sună prost.

Dar acest aspect este doar unul, altul ar fi faptul că unii utilizează în conversațiile lor forme prescurtate ale propozițiilor, ajungându-se la inventarea și utilizarea unui dicționar de prescurtări așa cum se utilizează în poșta electronică sau în mesajele transmise pe mail sau sms-uri (*exemple: rvn = revin; bn = bine; cf = ce faci; tb = trebuie; nb = noapte bună; nsh = nu știu; s.a.*).

Un dialog, desfășurat seara, în metrou, între doi tineri, el și ea, lângă o ușă, unde ea se pregătea să coboare, se prezenta cam așa:

El - *Cf?* Ea - *Bn.* El - *Pleci?* Ea - *Nsh.* El - *bn, nb.* Ea - *nb.*

Ca o paranteză, forme prescurtate de comunicare directă sau radio alcătuite din două trei cuvinte care să țină locul frazelor, se utilizează în aviație și marină. La timpul prezent există chiar dicționare frazeologice după care se pregătește personalul implicat în aceste activități.

Totuși nimic din primele două aspecte nu deranjează mai grav decât poate unul care s-a extins ca o maladie de la omul de rând până la personalități.

Astfel, cuvinte simple, cu un alt sens, care până nu demult au fost folosite singure în propoziții și fraze, au început de câțva timp să fie folosite repetitiv în dialog sau la încheierea frazelor. De exemplu: *Da, da, da,; Sigur, sigur; etcetera, etcetera.*

Ce părere aveți de exemplu despre un astfel de dialog:

- *Mă urmărești, domnule ?* - *Da.*
- *E clar?, Ți-e clar?.* - *!*
- *Până aici am fost explicit?* - *!*
- *Ești atent? Am fost explicit?* - *?*

Situația mai poate sta cam așa: Pacientul începe o idee pe care o dezvoltă câteva minute și presat de mediu, interlocutor sau de timp, întrerupe dezvoltarea subiectului și trânteste o pauză sau o încheiere de genul: nu știu ce, sau nu știu cum.

De exemplu:

- *Bună!*
- *Bună!*
- *Ieri dragă, m-am întâlnit cu Vasile care a trecut pe lângă mine fără să mă salute, fapt care m-a deranjat foarte tare. Văzând asta am strigat după el și l-am luat la întrebări. Bine mă Vasile, nu-ți mai cunoști prietenii? Ai uitat cât bine ți-am făcut? Și nu știu ce, și nu știu cum. Mă înțelegi, da?*

Dar poate că acesta este mai interesant:

- *Salut!*
- *Hai să trăiești!*
- *Ce faci?*
- *Țaca-Paca, frânt, rupt.*
- *Și eu, dragă, mă dor oasele, articulațiile, am o tuse seacă, nu-mi văd capul de probleme, etcetera, etcetera și așa mai departe. Înțelegi?*

Lucrurile, dacă nu ne privesc, par simple deși ele ne vizează pe toți. Am observat că totuși rațiunea intervine din când în când, dar foarte timid. Și uneori chiar cei care încearcă să corecteze lucrurile încheie frazele cu: *și altele* sau *nu știu ce*.

Deci, fac apel la cei din jur care pot interveni pentru a corecta situația: știu că este greu și este nevoie de timp, dar nu avem de ales. Mă înțelegeți nu? Cred că am fost explicit.

Am totuși o întrebare: limba română, încotro?

Și altele, Nu-i așa că, E clar ?; Vă-e clar ?; Am fost explicit ?; Mă înțelegeți ?; Și așa mai departe, ș.a.m.d..

Florin GUSMAN

ANOTIMPUL TĂNTĂLĂILOR

E ora șapte,
Sună ceasul sau cineva începe să dea găuri cu frenezie în bloc
Se pun termopane, chiar și la cimitir
Suntem moderni
E vreme deșteptării și a fugii spre locurile de supraviețuire
Lumea muncitoare se deplasează spectaculos
Scurpând semințe și aruncând pe jos ambalaje soioase
M E R G
Pentru a fi surprinși, Cineva ne face, surprize în fiecare zi
De obicei neplăcute,
Apoi uită și începe să râdă, cu spume.
Afară este frig ca și în sufletele noastre pustiite de vremuri și gânditorii
viscerali
Cineva spune pe furiș: e ora mesei,
Toți merg și bat trocul cotidian.
Ce bine e, să te simți ca un animal sătul.
O flatulație și munca începe,
Telefoanele le sună la toți.

Până și babele au această inovație.
Lumea vorbește mult și prost, dar par filozofi
Se îmbată cu vorbe, la fel ca și gânditorul
Care ne intoxică cu vorbe și glume militare, în
fiecare zi.
Afară s-a luminat a ploaie, sau poate de schimbare
Poate a venit timpul să ne trezim,
Să ne curățăm sufletește,
Să privim și să gândim înainte de a arunca piatra,
Unul în celalalt, pentru a ne face simțiți
Este ora și lumea se repede disperată spre IESIRE.
Măine e altă zi, și ce dacă,
Că totul va fi tot ca la început,
O flatulație gigantică plină de călți.

Cristian CAZACU

Ce se mai produce în Șantierele Navale din România

Industria navală din Uniunea Europeană și-a transferat în ultimii ani o bună parte din capacitățile de producție către Europa Centrală și de Est.

Comaniile străine care au cumpărat șantierele navale românești preferă să producă ieftin aici, în majoritate, corpuri de nave, care sunt ulterior echipate în state ale UE, pentru anumite operații necesare și dificile din punct de vedere al condițiilor de muncă, cum ar fi operațiile de sudare, sablare sau de vopsire. Atât salariile, cât și sporurile convenite muncitorilor români sunt inferioare celor din șantierele navale ale țărilor cu tradiție în construcția de nave din Europa. Majoritatea șantierele navale au comenzi complete pentru mai mulți ani.

Ceea ce diferă față de perioada anilor 1980-1990 (când nivelul de producție de nave a dus România pe un onorant loc 7 în lume), este faptul că acum se lucrează pentru export și nimeni nu mai produce pentru intern. Dacă înainte de 1990 cea mai mare parte a unei nave era fabricată folosind echipamente autohtone, situația s-a schimbat. Pe de o parte, cea mai mare parte a întreprinderilor care participau la construcția navelor au fost închise. Pe de altă parte, pentru a obține certificate de fabricație pentru nave în țările lor de origine, actualii proprietari ai firmelor românești din industria navală preferă să confecționeze în România doar corpul de oțel al navei, care presupune muncă brută. Echipamentele sensibile pentru funcționare, precum sistemele de navigație și propulsie, sunt montate în șantierele de origine, încercându-se astfel, protejarea forței de muncă specializată din țările vest - europene unde se assemblează navele. Aici nu este vorba atât despre o lipsă de încredere în pregătirea profesională a navalistilor români, cât mai degrabă în echipamentele românești.

Raportul pentru anul 2005 al CESA - Asociația Constructorilor Navali Europeni - arată că România avea cei mai mulți angajați în industria navală, respectiv 15.960. Cifra este mai mare cu mai mult de o mie față de Germania (14.600) și aproape dublă față de Italia, unde sunt 8.689 de angajați. Deși deținem cea mai numeroasă forță de muncă, producția de nave a fost de aproximativ 246.000 tone brute, inferioară celei din Germania, unde s-a fabricat o capacitate totală de 1,1 milioane tone, sau celei din Italia, unde au fost realizate nave cu o capacitate de cca. 368.000 tone.

Pe de o parte, productivitatea șantierele navale din statele dezvoltate ale UE este mai mare, iar pe de altă parte statistica oficială europeană nu ia în considerare decât navele integral echipate.

Șantierele navale românești produc 6% din capacitatea navală produsă la nivel european (cu excepția țărilor CSI). Potrivit Institutului Național de Statistică, valoarea exportului a fost în anul 2005 de 442 de milioane euro. Principalii importatori au fost Olanda, cu 138 milioane euro, Norvegia, cu 101,83 milioane de euro, și Cipru, cu 79,79 milioane de euro. Orientarea șantierele navale din România spre piețele externe pare firească, deoarece flota națională -client tradițional al șantierele navale românești- aproape că a disparut.

Cererea de nave a armatorilor români s-a micșorat considerabil, iar aceștia sunt mai degrabă preocupați să-și modernizeze navele decât să dorească achiziționarea altora noi.

Totuși în anul 2008, situația Șantierului Naval Mangalia este destul de gravă, afirmă Constantin Horez, directorul general al Șantierului Naval „2 Mai” (societate care împreună cu „Daewoo Shipbuilding & Marine Engineering Co.”, acționarul majoritar coreean, a înființat compania mixtă DMHI), pierderea pe primele 6 luni ridicându-se la 35 milioane de dolari.

Ministerul Economiei și Finanțelor a dat publicității bilanțurile agenților economici, pe anul 2007. Cel al DMHI ne arată o situație dramatică. Pentru al treilea an la rând, constructorul de nave a ieșit în pierdere. După o pierdere de 23.035.200,26 de dolari în 2005 și de 12.772.400,85 de dolari în 2006, compania a ajuns anul trecut la un minus de 29.797.319,03 de dolari.

Asocierea dintre Șantierul Naval Mangalia și Lurssen Lar Investment GmbH, Germania este ultima etapă prevăzută în Programul de restructurare aprobat de AVAS pe anul 2008 pentru Șantierul Naval Mangalia și pare a fi singura modalitate reală de redresare.

Șantierul Naval Mangalia și firma germană Lurssen Lar Investment GmbH au semnat miercuri 1 octombrie 2008 la Mangalia contractul de asociere pe o perioadă de 36 de luni cu posibilitatea de prelungire, prin care firma germană va investi peste 10,5 milioane euro, a anunțat AVAS .

Aker Yards, acționar majoritar la șantierele navale din Tulcea și Brăila, a raportat, pentru primul semestru, un declin de 5% al profitului EBITDA, la 282 milioane de coroane norvegiene (35,28 milioane euro). Grupul norvegian, controlat de compania sud-coreeană STX Shipbuilding, a înregistrat un avans al veniturilor de 19,3%, la 15,39 miliarde coroane norvegiene (1,9 miliarde euro). Pierderile șantierului naval Aker Brăila au crescut de patru ori în primul semestru, la 28,77 milioane de lei, față de valoarea raportată în perioada similară din 2007.

Dar există și situații pozitive. Șantierul Naval Orșova a raportat, în primul semestru al acestui an, venituri de 59,6 mil. lei (16,2 mil. euro), în creștere cu 36% față de perioada similară a anului trecut, în timp ce cheltuielile au urcat cu 30,7%, până la 53,2 mil. lei (14,4 mil. euro).

(Surse poze: Internet)

În dimineața zilei de 27 octombrie 2008, la Șantierul Naval "Damen" Galați a fost lansată la apă nava portcontainer "Johanna Schepers", în valoare de 21 milioane de euro, a cincea dintr-o serie de șase, comandată de firma germană "Schepers", cu care șantierul naval gălățean colaborează de mai bine de trei ani. Portcontainerul are peste 140 de metri lungime și aproape 22 de metri lățime, capacitate de 9.300 tdw. și poate transporta aproximativ 800 de containere de 6 metri. Patronul acestei firme și-a botezat noua navă după numele propriei fiice, în vârstă de nouă ani, Johanna Schepers. Șantierul Naval "Damen" din Galați, care are aproximativ 3.000 de salariați, a anunțat în această vară că își reorientează producția. Astfel, compania renunță la construcția tancurilor de transport, în favoarea unor nave de dimensiuni mai mici, cum sunt iachturile și navele militare.

Conform Newsin, Șantierul naval Severnav Turnu Severin a obținut în primele nouă luni ale acestui an un profit net de 1,66 mil. lei, de patru ori mai mare decât cel din aceeași perioadă a anului trecut, pe fondul sporirii afacerilor cu o treime. În primele trei trimestre ale anului trecut, Severnav a avut un profit net de 415.500 lei.

Tot în primele nouă luni ale acestui an afacerile companiei au crescut cu o treime, la 125,89 mil. lei, comparativ cu intervalul echivalent din 2007, când acestea au fost de 93,92 mil. lei. Acționarii principali ai Severnav sunt: Fondul Proprietatea cu 39,11%, International Railway Services cu 29,05%, și Investment Group SRL cu 21,33% din totalul acțiunilor.

Surse: Cotidianul, Cuget Liber, Business Standard, Imparțial, Curierul Național, Mediafax

Material realizat de Nicu STĂNCIULESCU

“AMINTIRI DIN CANARE”

(7) “În Las Palmas” (file de jurnal) b) “Hoinar prin oraș”

Din Santa Catalina Park, spre nord, se desprindea una din arterele principale ale orașului – “Calle Albareda”. Destul de îngustă, dar intens circulată, strada era mărginită de clădiri înalte, la parterul cărora se înșirau magazine – mari și mici – care etalau cele mai felurite mărfuri. Și cu cât te depărtaai de centrul orașului, prețurile deveneau din ce în ce mai accesibile. Erau și două bazaruri, unde găseai ce nu-ți imagineai și chiar dughene care vindeau direct din depozit. De toate, începând, bineînțeles, cu celebrele carpete, pe care marinarii noștri le cumpărau cu zecile.

Tot pe Calle Albareda se afla însă și un magazin mare, “Toledo-Imperio del Arte”, pe care, singur sau cu diverși colegi, l-am vizitat de mai multe ori, ca pe un muzeu. Găseai aici tot ce a fost creat de-a lungul timpurilor – începând cu prima ghioagă – pentru ca oamenii să se poată căsăpi între ei, cât mai elegant și mai eficient. Am înțeles că firma avea și un poligon în afara orașului unde erau prezentate “exponatele”, pardon, “mărfurile” care nu încăpeau gabaritic în magazin.

La capătul străzii Albareda, unde aceasta se întâlnea cu “Calle de Juan Rejon”, pe partea dreaptă cum se venea dinspre port, se afla “Teatro Cine del Puerto”. Nu știu de ce se chema “al portului”, că făceai cam o oră din port până acolo, știu însă că pentru numai 4 Pesetas puteai să pierzi liniștit 3-4 ore, văzând două filme.

Prin ’72 parcă, am pățit aici o chestie de pomină.

Trebuie spus că în sală, în timpul filmului, se fuma, se ronțăiau alune, se bea bere și, dacă nu aveai vecini prin apropiere, puteai liniștit să te tolănești cum îți venea mai bine, punând picioarele pe spătarul scaunului din față. În pauza dintre filme, prin sală se plimbau una sau două fete cu fuste scurte și o tavă atârnată de gât, unde găseai de toate pentru filmul următor. Așa ceva văzusem acasă numai în filme, nu împlinisem încă 26 de ani și savuram din plin atmosfera.

Într-o zi, după o asemenea “baie de plăcere”, am ieșit glonț din cinematograful și am pornit grăbit pe Calle Albareda spre un bazar unde aveam întâlnire cu un coleg. Ne-am întâlnit, am intrat în dugheana care ne interesa, ne-am tocmit cu patronul, și mulțumiți, hai să plătim. Tocmai primisem diurna și o bancnotă de 1.000 Pesetas o pusesem special separat, în Carnetul de Marinar. Duc liniștit mâna la buzunarul din spate al blugilor și, în secunda următoare rămân stană de piatră. Aveam și de ce! Nu tu Carnet de Marinar, nu “Tajeta de Control” (Pass-ul) eliberat de Poliția locală și – cel mai puțin important în acel moment – nu “Una Mill Pesetas”!

Îmi închipui ce mutră aveam, dacă colegului meu îi pierise graiul și se holba nedumerit la mine. Probabil că există în noi niște “relee” pentru asemenea momente – fără nici un cuvânt am zbughit-o spre cinematograful! Ca să n-o mai lungesc, eram atât de speriat de perspectiva consecințelor pierderii Carnetului de Marinar, încât atunci când, după explicațiile mele

incoerente, administratorul sau ce o fi fost, mi-a întins Carnetul, arătându-mi, totodată, Pass-ul și bancnota, în loc de "Mulțumesc", abia am putut să îndrug: "Aha!, da, da, bine, bine" – în românește. Am răsuflat ușurat și am pornit mai departe, lăsând bazarul pentru altădată.

La intersecția celor două mari artere – "Calle Albareda" și "Calle de Juan Rejon" – peste drum de cinematograful, o străduță scurtă ducea la "Playa de Las Canteras" – cea mai pretențioasă plajă, se pare – flancată de numeroase hoteluri, baruri și cafenele, înșirate de-a lungul unei faleze frumos pavate – plajă căreia i se spunea (neoficial) și "Playa del Milioneros".

În anii '70, orașul Las Palmas, de unde se organizau anual două mari sărbători: "Fiesta del Atlantico" și "Fiesta del Canarias", era un punct de atracție "en vogue" în întreaga Europă și nu numai, astfel că pe plaja amintită puteai întâlni cele mai mari celebrități ale timpului.

(Surse poze: Internet)

"Calle de Juan Rejon" traversează toată partea de nord a orașului, de la plajă și până la Șantierul Naval. În mare, peisajul nu diferă de cel precedent. Magazine, baruri – din care două cu specific – unul vânătorec, unde îmi plăcea tavanul boltit cu lemn, de care atârnavă tot felul de afumături: șunci, jamboane, cârnați etc., din care îți tăia la cerere de unde doreai, și unul pescăresc, cu un acvariu mare vitrina de la stradă, plin cu mai toți locuitorii comestibili ai oceanului. Am fost surprins că prețurile erau accesibile chiar și pentru noi (cu măsură firește și nu în fiecare zi). Mai departe, două bazaruri mari: "Sham's"-Internațional Bazar și Bazar "Haris", alte magazine, iar spre capătul străzii, un magazin cunoscut tuturor: "Todo a 99 Pesetas" sau "Unde scurcă găina", cum îi spuneau mulți. Făcând parte dintr-o rețea împrăștiată în tot orașul, acesta vindea mărfurile soldate de diverse magazine la fiecare 3 luni. Am fost acolo de mai multe ori și am văzut și lucruri de calitate, separat de grămada "de scurmat", care costau mai mult de 99 Pesetas, dar cu mult sub prețul lor de magazin.

În aceeași zonă se afla o stradă pe care o știau, probabil, toți marinarii care au poposit mai mult de o zi la Las Palmas. O recunoșteai ușor pentru că, pe o parte se înșirau câteva baruri europene, iar pe cealaltă tot atâtea, cu specific japonez. Și nimic altceva. Între baruri, la intervale, mai multe uși – fără reclame și permanent închise – dar care puteau fi lesne deschise de cei interesați. Nu era nimic ascuns, numai că, în timpul regimului lui Franco, teoretic, în Spania nu existau stabilimente cu "fetițe". Iar dacă, practic, se găseau, erau obligate la cea mai profundă discreție.

Cam pe aci se încheia, adesea, o zi de hoinăreală prin oraș și, poate pare ciudat, drumul spre port dura întotdeauna mai puțin, decât la venire.

Pe măsură ce trecea timpul și spaniola mea se îmbunătățea, mi-am făcut cunoștințe prin oraș, inclusiv la barurile amintite – la "Bamby-Bar", pe "malul" european și la "Osaka-Bar", pe cel japonez.

Unele relații s-au consolidat într-atât încât Angelina Guenarente, "preoteasa păgână" de la "Bamby-Bar", m-a invitat într-o duminică la ea acasă – unde mi-a apărut în postură de *bunică* (?!), îngrijind un nepoțel de vreo 3-4 ani. Nu arăta deloc a "băbuță" și, sincer să fiu, la cu totul altceva mă gândeam, îndreptându-mă spre ea.

Mihai Lucian CĂCIULEANU

ARHEOLOGII AU DESCOPERIT CÂND A LUAT NAȘTERE ANSAMBLUL STONEHENGE ȘI CE ERA ACESTA

Unul dintre misterele sitului istoric de la Stonehenge a fost deslușit. Arheologii au descoperit că ansamblul a luat naștere cu aproximație în anul 2.300 î.Hr., cu 300 de ani mai târziu decât se credea inițial. O altă descoperire importantă se referă la locul de proveniență a blocurilor imense de gresie, care se pare că au fost transportate la sit de pe Dealurile Preseli, aflate la 240 de kilometri distanță în sudul Țării Galilor. Descoperirile au avut loc în urma lansării unui proiect ambițios, care a implicat și primele săpături după 44 de ani în interiorul ansamblului. Profesorii Timothy Darvill și Geoffrey Wainwright, liderii proiectului, au găsit de asemenea dovezi că Stonehenge era un centru de vindecare.

Ei au comparat monumentul cu Lourdes -Franța, cel mai vizitat loc de pelerinaj catolic din lume, și spun că oamenii bolnavi veneau din țări îndepărtate sperând să fie vindecați de puterile pietrelor. Un „număr anormal” de rămășițe găsite în morminte indicau boli grave ale oamenilor îngropați acolo, în timp ce dinții găsiți în morminte dovedesc că aproape jumătate dintre trupuri nu erau ale unor localnici.

Descoperirea datei nașterii sitului – care a fost posibilă după trimiterea a 14 probe de datare cu carbon la Universitatea Oxford – a fost descrisă ca fiind „un vis devenit realitate”, de către profesorul Wainwright. „Este un sentiment incredibil”, a adăugat el, citat de Telegraph.co.uk. Înaintea acestui proiect se credea că primul cerc de pietre data din perioada 2600-2400 î.Hr.

Noile teste au adus această dată în perioada 2400-2200 î.Hr., iar o dată mult mai precisă va fi furnizată la sfârșitul proiectului.

Sursa -Antena3.ro

Nu uitați! În data de 15 noiembrie 2008 se împlinesc 21 de ani de la revolta muncitorilor brașoveni.

În dimineața zilei de 15 noiembrie 1987, salariații de la Uzina de autocamioane "Steagul Roșu" Brașov au încetat lucrul. De mai multe luni conducerea întreprinderii reducea salariile muncitorilor pe motiv că nu se realiza planul, care atinsese niște niveluri irealizabile. Se ajunsese până la diminuarea cu 50 % a salariului la unii salariați. Demonstrații de la Uzina "Steagul Roșu" și Uzina "Tractorul" s-au adunat în jurul Consiliului Județean și au strigat: "Jos Ceaușescu!, Jos comunismul, Hoții!, Vrem lumină și căldură!, Vrem mâncare la copii!", au pătruns în clădire și au aruncat tot ce le ieșea în cale, pe ferestre și pe scări.

Trupele de Miliție și trupele speciale de la USLA, au împrăștiat demonstrații ce nu reușiseră să fugă și au efectuat arestări, iar în zilele ce au urmat au fost reținuți din ce în ce mai mulți manifestanți, care au fost interogați, bătuți și încarcerați. Căderea dictaturii ceaușiste era aproape.

Nicu Stănculescu

VIS CERNIT

Gheorghe CIOENARU – fost Director al Muzeului Marinei Române

Gemea-n vis jalnic marea Sporindu-mi întristarea. Gemea înăbușit Ca un martir chinuit Gemea surd, sugrumat Ca un viteaz săgetat.	Ploaia rece și grea Bătea în fereastra mea, Ca să-mi aline chinul, Așa cum bate Destinul Cu ritm și armonie În magica simfonie.
Vântul pribeag printre stânci Scotea suspine adânci Cu lacrimi printre gene, Ca Tristele ovidiene Cu Glasul îndurerat, Ca marele exilat.	De ce, oare, în jurul meu, Totul e negru și greu ? De ce, oare, crainicii mării Vestesc clipa disperării Șoptindu-mi tainic apoi Că soarta-i mai tare ca noi ?

**Așteptăm în continuare: propunerile, sugestiile și articolele dumneavoastră
Pentru relații : Tel/fax: 021-319.61.05 Nicolai Stănculescu sau Florin Gusman**